

SPORT

COLUMN

HANS VANDEWEGHE

© Virginie Lefour/belga

WAC(K)O

Er is geen enkele goeie reden om er te komen, maar gesteld dat u ooit verdwaalt in Texas en in Waco aanspoelt, ga dan kijken naar Baylor Stadium. Ik was daar ooit voor ene Michael Johnson, een 200- en 400-meter-loper die net op beide afstanden wereldkampioen was geworden, maar in feite een gebuisde American footballspeler was.* Bij een al te vrijpostige vraag ging ik uit de bocht. Of hij zich niet een beetje beschaamd voelde? Hij, een gebuisde footballspeler – reden: te traag – die alsnog de ster van de atletiek was geworden. Wat als niet football, maar atletiek de allersnelsten had kunnen rekruteren, waar zou hij dan staan? Waarop Johnson boos wegliep. Het Baylor Stadium was een bijzonder bouwsel, op een bijzondere plek. Het was een stadion met een capaciteit van 45.000 toeschouwers, in een stadje met toen 90.000 inwoners. Inmiddels wonen ze daar met 115.000 en dus willen ze het stadion renoveren en uitbreiden tot 55.000 zitplaatsen. Waco was/is *wacko* van football en dus bouwt Baylor University een tempel waarin de halve stad kan plaatsnemen. Brugge is al even *wacko*. Daar willen ze nu twee stadions bouwen: één met 40.000 zitplaatsen voor Club Brugge en

daarnaast één met 12.000 zitplaatsen voor Cercle Brugge. In de eeuwigdurende soap 'Brugge die Megalomane' is dat een aflevering die kan tellen. Het oorspronkelijke plan om in een overstromingsgebied een winkelcentrum van vier keer de grootte van een voetbalstadion te koppelen aan dat stadion, plus een betonvlakte voor 9.000 auto's sloeg alle records inzake idiotie. Maar ook dit nieuwste plan is helemaal van de pot gerukt. Alleen de ligging klopt (een beetje). Om de stadionvlakte te commercialiseren, zouden er winkels mogen komen, maar dan alleen sportwinkels. Goed gevonden, maar met een Deathlon en een concept store van Specialized aan de overkant van de straat, lijkt daar alleen nog ruimte voor een speciaalzaak voor biljartballen. En twee stadions?

GEEN HAAN DIE
KRAAIT ALS MEN
IN BRUGGE – EEN
DORP MET WATER
ROND, MET ALLE
RESPECT – ÉÉN TE
GROOT EN ÉÉN TE
KLEIN STADION
WIL OM CLUB EN
DE VERENIGING TE
SCHEIDEN

Wie zal dat betalen? Club kan dat stadion van meer dan honderd miljoen nooit op eigen houtje bouwen en als het daar toch in zou slagen, bijvoorbeeld met de spaarcentjes van voorzitter/eigenaar Bartje 'De Bouwer' Verhaeghe, zal het nooit de lening kunnen afbetalen en het onderhoud bekostigen zonder hulp. In voetbaltaal: zonder hulp van de stad. Vreemd genoeg heeft die stad dan weer niets voorzien in de meerjarenbegroting wat ook maar in de verste verte zou kunnen passen in de financiering van stadionplannen. Vreemd genoeg is er ook het overmoedige idee gegroeid, wellicht na de recente overwinning van Cercle tegen Club, dat de twee ploegen best niet in één stadion spelen, hoewel dat de voorbije 38 seizoenen wel is gelukt. In een normale sport-economie had men de twee clubs al lang verplicht om te fuseren. In de Belgische voetbaleconomie mogen twee burencubs el-

kaar sportief en economisch de duvel aandoen. Geen haan die dus kraait als men in Brugge – een dorp met water rond, met alle respect – één te groot en één te klein stadion wil om Club en de Vereniging te scheiden. Waanzin. Om alle mogelijke overheidssteun goed te praten, zal Club natuurlijk naar Gent verwijzen, waar de stad en de watermaatschappij TMVW mee investeerden. Wie verder kijkt dan zijn supportersneus lang is, zal zien dat Club en Cercle die steun al hebben gekregen. Had de Brugse burgemeester Michel Van Maele de twee zo goed als failliete clubs in 1973 geen levenslijn toegeworpen door op kosten van de stad een nieuw stadion te bouwen, dan was er van Cercle in eerste klasse allang geen sprake meer. Club zou dan een regiofunctie hebben en niet zoals vandaag de aantrekkingspool zijn voor de ferme Vlaming van Aren-donk tot Zoutenaai en bestuurd worden door een stel verloren gelopen Brabanders. Die kregen in Anderlecht of Mechelen geen poot tussen de deur, belandden vervolgens in Brugge en zitten nu in de positie dat ze zomaar hun club aan een Turkmeen met oliedollars kunnen verkopen. Misschien even nadenken voor daar een cent overheidsgeld in wordt gestopt.

© Nico Vereecken/photo news

* Waco is uiteraard ook bekend als het stadje waar 76 volgelingen van goeroe David Koresh in 1993 het leven lieten in een brand – al of niet vrijwillig aangestoken – na een belegering van vijftig dagen door de politie.